

[Kulturministeren]

kunstneres ret kan kun gøres gældende gennem producenten eller gennem et af kulturministeren godkendt fællesorgan for fremstillere og udøvende kunstnere.

Med hjemmel i sidstnævnte bestemmelse har Gramex siden 1963 af Kulturministeriet været godkendt som berettiget til at opkræve vederlag i henhold til ophavsretslovens § 47. Kan der ikke opnås enighed mellem Gramex og musikbrugerne om vederlagets størrelse, kan spørgsmålet af begge parter indbringes for det i ophavsretslovens § 54 omtalte nævn (tvangslicensnævnet), som har den endelige administrative afgørelse.

For såvel Koda som Gramex gælder det, at de to selskabers monopolstilling med deraf følgende offentlig kontrol er begrundet i, at det af regningsmæssigt ville være fuldstændig uoverskueligt for musikbrugerne, såfremt der på de respektive områder fandtes flere selskaber, som var berettiget til at opkræve vederlag for offentlig fremførelse af beskyttet musik.

På denne baggrund må jeg være af den opfattelse, at Koda og Gramex fortsat bør være eneberettigede til at opkræve vederlag for offentlig fremførelse af beskyttede musikværker og præstationer.

Spm. nr. S 756

Til miljøministeren (5/4 90) af:

Graversen (S):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren ikke finder det rimeligt at forhandle reglerne om olie- og kemikaliefurening i bekendtgørelse nr. 622 af 26. september 1986 direkte med de implicerede kommuner i stedet for med Kommunernes Landsforening, vil ministeren være villig til at foreslå tekstanmærkning nr. 50 til finansloven ændret, så udgifterne ved større forureninger bliver fordelt, når blot der er tale om en større forurening, og vil ministeren lade staten betale en del af udgifterne ved den aktuelle forurening af stranden i Pandrup Kommune?«

Begrundelse

Der henvises til ministerens svar på spørgsmål nr. S 705, som ikke synes ganske klart.

Svar (17/4 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Som reglerne er i dag, betaler staten, når der er tale om en omfattende forurening. Det er ikke muligt umiddelbart at fastsætte en entydig grænse for denne forureningsgrad. Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 705 vil forureningsgraden ikke blot være afhængig af den oliemængde, der har forårsaget forureningen, den vil også være stærkt afhængig af de lokale forhold. Heraf kan nævnes typen af den pågældende olie, strandenes beskaffenhed, tid på året, til- og frakørselsforhold til strandene, hvor mange kommunalbestyrelser/amtsråd der skal afholde udgifterne m.v.

På nuværende tidspunkt er der ikke erfaringsgrundlag nok til at kunne foreslå en ændring af udgiftsfordelingen, som der er opnået enighed om mellem de kommunale organisationer og Miljøministeriet.

Det er heller ikke muligt at sige noget om, hvorvidt staten i medfør af tekstanmærkning nr. 50 vil betale en del af udgifterne til strandrensning i Pandrup Kommune, da Miljøministeriet ikke er underrettet om udgifternes størrelse.

Miljøstyrelsen har i forbindelse med den konstaterede forurening afholdt udgifterne til flyovervågning af området. Forureningen skønnes ikke umiddelbart at være af et sådant omfang, at hjemmelen i tekstanmærkning nr. 50 kan anvendes.

Det oplyses i øvrigt, at der findes 167 kystkommuner i Danmark, og at alle disse kystkommuner i større eller mindre omfang kan rammes af udgifter til strandrensning. Det findes derfor mest hensigtsmæssigt at forhandle med Kommunernes Landsforening, som igen forhandler med de enkelte kommuner.

Spm. nr. S 757

Til justitsministeren (6/4 90) af:

Køpke Christensen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at et førerbevis (det lille, kategori B) udstedt i Danmark kun giver ret til at føre lastvogn indtil 3.500 kg totalvægt?«

Begrundelse

Da spørgeren er bekendt med, at det lille førerbevis i Vesttyskland (klasse 3-førerbevis) giver ret til lille lastvogn indtil 7.500 kg totalvægt, og samtidig finder denne ordning rimelig,